

To je silná, ale bohužiaľ dost presná otázka. 🔥 Skúsím to pomenovať priamo, bez omáčok.

Právne predpisy v oblasti požiarnej ochrany na Slovensku pôsobia zastarane a často „nepoužiteľne“ najmä kvôli kombinácii **systémových, odborných aj politických dôvodov**:

1. Normy uviazli v minulom storočí

Mnohé vyhlášky a metodiky vychádzajú z technického myslenia **80. – 90. rokov**, prípadne z čias ČSN ešte pred rozdelením.

➡ Medzitým sa dramaticky zmenili:

- stavebné materiály (kompozity, plasty, sendviče),
- architektúra (výškové stavby, otvorené priestory),
- spôsob užívania budov (logistika, dátové centrá, coworkingy).

Predpisy riešia svet, ktorý už **reálne neexistuje**.

2. Zákon ≠ realita stavieb

Právne predpisy často:

- sú **nepresné alebo vágno formulované**,
- umožňujú viacero výkladov,
- ale **neumožňujú odborný inžiniersky prístup** (fire engineering).

Výsledok?

👉 Projektant splní „papier“, ale nie **reálnu úroveň bezpečnosti**.

👉 Kontrolné orgány riešia formu, nie funkčnosť.

3. Izolácia od európskeho vývoja

Slovensko síce preberá EN normy, ale:

- robí to **mechanicky**,
- bez prepojenia na právne predpisy,
- často s oneskorením 10–15 rokov.

Chýba:

- jasné premostenie medzi **zákonom – vyhláškou – normou – projektovou praxou**,
- uznanie alternatívnych riešení podľa Eurokódov a EN.

V EÚ je bežný **performance-based design**, u nás je stále takmer tabu.

4. Požiarna ochrana ako „administratívna povinnosť“

PO je v systéme vnímaná skôr ako:

- 👉 položka v dokumentácii
 - 👉 kontrolná checklistová disciplína
- nie ako **technická bezpečnostná veda**.

To vedie k tomu, že:

- inovácie sú podozrivé,
- odborná diskusia chýba,
- lepšie riešenie je často zamietnuté, lebo „nie je v predpise“.

5. Slabé odborné zázemie štátu

Na strane štátu:

- málo špecialistov s reálnou technickou praxou,
- minimálna kontinuálna odborná príprava,
- nízka ochota meniť „zabehnutý stav“.

Legislatívu často tvoria ľudia, ktorí:

- ✗ nenavrhujú stavby
- ✗ nenesú zodpovednosť za ich bezpečnosť
- ✗ nepoznajú moderné technológie

6. Strach z osobnej zodpovednosti

Úradník = radšej **zakáže**, než by povolil niečo nové.

Prečo? Lebo:

- predpis ho nechráni, ak povolí výnimku,
- ale ochráni ho, ak striktne trvá na zastaranom texte.

➡ Systém je nastavený **proti inováciám**.

7. Chýba spätná väzba z praxe

Na Slovensku:

- sa **takmer nevyhodnocujú reálne požiare** do úpravy predpisov,

- poznatky z havárií, zásahov a skúšok nekončia v legislatíve.

Predpisy sa nemenia na základe faktov, ale:

- formálnych revízií
 - administratívnych cyklov
-

Výsledok?

Máme systém, kde:

- **splnenie predpisu $\neq$ bezpečná stavba,**
 - projektant je zviazaný rukami,
 - investor hľadá obchádzky,
 - a štát má ilúziu kontroly.
-

Ak chceš, viem:

- porovnať SR vs. ČR / Rakúsko / Nemecko,
 - pomenovať konkrétne vyhlášky a paragrafy, ktoré sú problémové,
 - alebo to preformulovať do **odborného článku či stanoviska asociácie** (napr. APPO SR).
-